

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15

261—Γραφεῖον δδ. Ἑρμοῦ—264

Ἐάν κατέχωμεν ἀγαθὰ καὶ πλούτη δὲν πρέπει νὰ κατεχόμεθα ὑπ' αὐτῶν· δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα ὡς ἀνὴρ πρὸς δόφρῃσιν, ἀλλ' οὐχὶ ὡς στεφάνους νὰ περιβάλλωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετ' αὐτῶν· δυνάμεθα ὡς ὁδοιποροὶ μεταχειριζόμεθα ταῦτα, ὡς βακτηρίαν, νὰ βαίνωμεν στηριζόμενοι ἐπ' αὐτῶν, ζητούντες τὴν ὑπεράνω ἡμῶν χώραν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ φορτώνωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς δι' αὐτῶν, ἢ νὰ φέρωμεν αὐτὰ ὡς βάρη ἐπὶ τῆς ῥάχους ἡμῶν· δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα εἰς ἐνθάρρυνσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἔχωμεν πεποίησιν ἐπ' αὐτῶν· πρέπει νὰ θεωρῶμεν ταῦτα ὡς παρακολουθήματα, ἀλλ' οὐχὶ νὰ στηρίζωμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν κυριωτέραν εὐδαμονίαν ἡμῶν. Ὡς αἱ μέλισσαι καίτοι ζῶσαι ἐν μέσῳ τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ κηροῦ, οὐδ' ὅλως ἐγγρίζουσι τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰσώδους οὐσίας, ἥτις καλῶς τὴν θελκτήριον αὐτῶν πτῆσιν καὶ τὴν ἐλαφρὰν αὐτῶν διάβασιν ἀπὸ ἀνθους εἰς ἀνθος, οὕτω καὶ οἱ χριστιανοὶ οἱ ζῶντες ἐν τῇ ἀφρονίᾳ ἐπιγίγων ἀγαθῶν, ὡς ἐν κυψέλῃ μέλιτος, πρέπει νὰ προσεχωσι λίαν ὅπως οὐδὲν ἐγκόσμιον καλλήσῃ ἐπὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν, αἵτινες εἶναι αἱ πτέρυγες τῆς ψυχῆς, καὶ ὅπως δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνύψωσιν αὐτῶν καὶ ἐξεγερῇ τῶν καρδιῶν αὐτῶν πρὸς οὐράνια ἀντικείμενα, ἢ νὰ καταπαύσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ λογισμοῦ αὐτῶν εἰς τὸ ἔχειν τὸν νοῦν προσηλωμένον ἐπὶ τῶν ὑποσχέσεων καὶ μυστηρίων τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπερ πρέπει νὰ ἡ κυριωτέρα ἐπασχόλησις καὶ τέρψις τῆς διανοίας αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀδάμαντος εἶναι ποικίλη. ἔχει γημικὴν καὶ ἐμπορικὴν, μεταλλευτικὴν καὶ μυθικὴν ἱστορίαν. ἔχει, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, προσωπικὴν ἱστορίαν, περιλαμβάνουσαν τὰς διάφορας τύχας τῶν λίθων ἱστορίαν περὶ τὴν καὶ νοθεύας τοῦ ἀδάμαντος,

περὶ ἀνακαλύψεως καὶ κλοπῆς τοῦ ἀδάμαντος. Ἡ ἀρχαιοτάτη γνώσις πατρὸς τοῦ πολιτίμου τούτου λίθου λέγεται ἡ Ἰνδική. Ἐκ ταύτης προεχώρησε πρὸς δυσμὰς καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀξιοσημειωτῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων, διέκρινον τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σκληρότητα, ὡς τὴν μόνην δι' ἧς ἡδύνατο εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διακρίνηται καὶ νὰ πιστοποιηται ἡ γνησιότης αὐτοῦ. Ἐδωκαν αὐτῷ τὸ ὄνομα ἀδάμας, ἀκατάβλητος καὶ εὖρον μύθους εἰς περιγραφὴν τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ταύτης, οἵτινες ἐκυκλοφόρουσαν ἀνευ ἀντιφρόσεως ἐπὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν. Τοιαύτη ἦν ἡ σκληρότης τοῦ γνησίου ἀδάμαντος, ἰσχυρίζονται οἱ Ἕλληνες, ὥστε ἡ προσπάθεια τῆς θραύσεως αὐτοῦ μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκρονος ἀπέβαινε, οὐχὶ εἰς τὴν θραύσιν τοῦ λίθου, ἀλλ' εἰς τὴν διάρρηξιν τοῦ μετάλλου· πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρίστων ἀδαμάντων ἐθυσιάζοντο, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, εἰς τὴν τυφλὴν ταύτην παράδοσιν τῆς ἐπικινδύνου ταύτης διὰ τοῦ σιδήρου δοκιμασίας. Ὑπῆρχεν, ἔλεγον, μία μέθοδος δι' ἧς ἡ ἄλλως τε ἀήττητος αὐτῇ ἀντίστασις ἡδύνατο νὰ καταβληθῇ. Ἡ ἐμβάπτισις αὐτοῦ ἐντὸς θερμοῦ αἵματος αἰγὸς καθίστα τὸν ἀδάμαντα καταβλητὸν ὑπὸ τῶν χτύπων τῆς σφύρας, καὶ τοι καὶ τότε, ὡς ὁ Καληδόνιος ἥρως ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Θηβῶν, ἐπροσπάθει νὰ περιλάβῃ τὸν πείσμονα αὐτοῦ ἀντίπαλον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφὴν.

Νῦν ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἀδάμας, καίτοι ἡ σκληρότερα τῶν γνωστῶν οὐσιῶν, εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον θρίπτουσα, διότι ἔχει φυσικὴν τὴν διάσχισιν διὰ τῆς ὁποίας χωρίζεται μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ὅταν τὸ Κοκινόυρ ἐκόπη πάλιν τὸ 1853, ὁ τεχνίτης εἰς οὗ τὴν φροντίδα εἶχεν ἐμπιστευθῇ τὸ ἔδωκε διαρκούσης τῆς ἐργασίας εἰς τινα τῶν πελατῶν αὐτοῦ νὰ τὸ παρατηρήσῃ, ὅστις ἀπροσέκτως τὸ ἀρῆκε νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὁ τεχνίτης βλέπων τοῦτο νὰ πίπτῃ, κατεπαράχθη, διότι εἶπεν ὅτι ἔξιν ὁ ἀδάμας πίπτων